

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปรับปรุง พ.ศ. 2562
คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

An Evaluation of the Master of Arts Degree
Programme in Moral Theology updated 2019,
Faculty of Divinity of Saengtham College

บาทหลวง ดร.ออกัสติน สุกีโย ปีโตโย, เอส.เจ. Rev.Dr.Agustinus Sugiyo Pitoyo, S.J.

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ดร.เชิดชัย เลิศจิตรเลขา

Rev.Dr.Cherdchai Lertjitlekha

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ดร.นันทพล สุขสำราญ

Rev.Dr.Nantapon Suksamran

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ดร.แอนโทนี ลี ดัก

Rev.Dr.Anthony Le Duc

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ดร.สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์

Rev.Dr.Surachai Chumsriphan

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ดร.พิเชฐ แสงเทียน, เอส.เจ.

Rev.Dr.Pichet Saengthien, S.J.

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ

Rev.Asst.Prof.Dr.Chartchai Phongsiri

* คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Humanities, Saengtham College

บาทหลวง ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร

Rev.Asst.Prof. Somchai Phitthayaphongphon

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

บาทหลวง เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์

Rev.Kriengsak Prasootsaengchan

* คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Humanities, Saengtham College

ผศ.ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

Asst.Prof.Dr.Laddawan Prasootsaengchan

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

* Faculty of Divinity, Saengtham College

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 8 มีนาคม 2567

* แก้ไข 7 พฤษภาคม 2567

* ตอรับบทความ 14 พฤษภาคม 2567

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชา ยพงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

บทคัดย่อ

การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยา
จริยธรรม ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 ของคณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัย
แสงธรรม ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ประเมินบริบท ปัจจัย
นำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ของหลักสูตร และ 2) ศึกษาความ
ต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสีย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร
2 คน 2) อาจารย์ 10 คน 3) นักศึกษา 16 คน 4) มหาบัณฑิต
ผู้สำเร็จการศึกษา 17 คน และ 5) ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 6 คน รวม
ทั้งสิ้น 51 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1) หลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมากที่สุดและมีข้อมูลกระจายน้อยมาก ($\bar{X} = 4.57$, S.D. =
0.514) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด
ยกเว้นด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก และ 2) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็น
ว่า มีความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรทุกด้าน

คำสำคัญ: หลักสูตรเทววิทยาจริยธรรม
วิทยาลัยแสงธรรม
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Abstract

This study was aimed: 1) to evaluate the Master of Arts Degree Programme in Moral Theology updated 2019, Faculty of Divinity of Saengtham College focusing on context, input factors, process and product of the program, and 2) to study needs to improve the program as regarded by stakeholders of this study comprised 51 respondents, including 2 administrators, 10 instructors, 16 students, 19 graduates and 6 graduates' employers. The research instruments was a set of opinionnaires. The collected data were analyzed by percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and content analysis.

The results of the study were as follows : 1) The Evaluation of program as a whole was appropriate at the highest level with less data dispersion ($\bar{x}$ = 4.57, S.D. = 0.514). As taken a careful consideration, it revealed that all aspects were at the highest except the output which was at a high level. 2) The Stakeholders regarded that all aspects of the program were needed for improvement.

Keywords: Moral Theology Program
Saengtham College
Stakeholders

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชา พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม (Master of Arts Degree Program in Moral Theology) คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม เริ่มเปิดใช้ครั้งแรก ในปีการศึกษา 2553 มีการปรับปรุงเมื่อ พ.ศ. 2556 และ พ.ศ. 2562 สาขาวิชา ตามแนวทางการบริหารหลักสูตรให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการของสังคมที่อยู่ในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยความก้าวหน้าทางสื่อดิจิทัลและการเปลี่ยนผ่านความรู้ได้อย่างรวดเร็วตลอดเวลา การจัดศึกษาในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการปรับให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการดังกล่าวโดยยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของของนักศึกษาและสถาบัน เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสูงที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน และเป็นการจัดการศึกษาที่ได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนดให้มีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (กองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2565) ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนด โดยเฉพาะในเรื่องของการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ที่ตามมาตรฐานอุดมศึกษาทั่วไป เมื่อใช้หลักสูตรไปได้ระยะหนึ่งจะต้องมีการประเมินหลักสูตรเพื่อที่จะทราบถึงผลการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรในด้านต่างๆ ทั้งด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจะได้นำผลการประเมินและความต้องการนั้นไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาดำเนินการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) กำหนด โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารหลักสูตรและการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม ตระหนักถึงความสำคัญในการประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม จึงได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร พ.ศ. 2567 ให้มีคุณภาพ

และมาตรฐาน เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นผู้นำและแบบอย่างที่ดี เป็นผู้เชี่ยวชาญ มีจิตสำนึกในการทำนุบำรุง สืบทอดศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม และเป็นผู้มีความสามารถในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเทววิทยาของคริสตศาสนจักรคาทอลิกได้อย่างดี โดยได้นำรูปแบบการประเมินแบบ CIPPi Model (Stufflebeam, 2003) เพื่อประเมินด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Product) มาใช้ในการประเมินครั้งนี้ และเพิ่มการประเมินผลกระทบ (Impact) เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับบัณฑิตที่จบไปแล้ว รวมถึงการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม
2. เพื่อทราบความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขอบเขตของการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัย การวิจัยประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ เป็นการประเมินโดยนำ CIPPi Model มาใช้ในการประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 51 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 ผู้บริหาร จำนวน 2 คน
 - 1.2 อาจารย์ (อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน) จำนวน 10 คน
 - 1.3 นักศึกษา สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปีการศึกษา 2565 จำนวน 16 คน
 - 1.4 มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม จำนวน 17 คน
 - 1.5 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 6 คน

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชา พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม หมายถึง มวล
ประสบการณ์ เนื้อหาสาระ โครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน แผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่าง
เป็นระบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ
และพัฒนาการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร อันประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้าง
เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหารจัดการหลักสูตร
ซึ่งในการวิจัยนี้ หมายถึง หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปรับปรุง
พ.ศ. 2562 ที่จัดการเรียนการสอนโดยคณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการศึกษาผลการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปรับปรุง พ.ศ.2562 และรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น
ของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้เรียน มหาบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ
CIPPi Model ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น เพื่อประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็น เพื่อประเมินเกี่ยวกับ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา ความพร้อมของอาคารสถานที่
สมรรถภาพและจำนวนของอาจารย์ ความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมของชุมชน
3. การประเมินกระบวนการ (Process) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยว
กับความคิดเห็น เพื่อประเมินเกี่ยวกับ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัด
และประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร
4. การประเมินผลผลิต (Product) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็น เพื่อประเมินเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความรู้ความสามารถของนักศึกษา
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (คุณภาพตามกรอบมาตรฐาน TQF การทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม และการมีจิตอาสา)
5. การประเมินผลกระทบ (Impact) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็น เพื่อประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นกับมหาบัณฑิตภายหลังการจบการศึกษาเกี่ยวกับ
ความเป็นผู้นำคริสต์ศาสนาด้านจริยธรรม และความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักสูตรเพื่อการ
ปฏิบัติงานและการพัฒนาวิชาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaires) จำนวนห้าฉบับ สำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา มหาบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม สามารถนำผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปรับปรุง พ.ศ. 2562 ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรฯ ปีพ.ศ. 2567 และการบริหารจัดการหลักสูตรต่อไป
2. สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรมสามารถนำความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุงหลักสูตร ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ปีพ.ศ. 2567 และการบริหารจัดการหลักสูตร ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมของหลักสูตรในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร จากคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การสร้างและประเมินคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือโดยการศึกษาวเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวนห้าฉบับ สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา มหาบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต แต่ละชุดจะมีข้อคำถามเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยการสอบถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรจากประสบการณ์หรือมุมมอง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร และคำถามปลายเปิดสำหรับสอบถามความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชา พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

2. การประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็น โดย 1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวนห้าคน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC (IOC: Index of Item Objective Congruence) ระหว่าง 0.67 – 1.00 ตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่มิคุ้นเคยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ไม่ใช้กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 28 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น- $\alpha' = 0.893$ ได้เป็นเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากวิทยาลัยแสงธรรม เพื่อส่งไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง และรับกลับมาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเรียบเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา มหาบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งสิ้น 51 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 51 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักศึกษา	16	31.37
2. มหาบัณฑิต (ศิษย์เก่า)	17	33.33
3. คณาจารย์	10	19.61
4. ผู้บริหาร	2	3.92
5. ผู้ปกครอง/ผู้ใช้บัณฑิต	6	11.77
รวมทั้งสิ้น	51	100.00

จากตารางที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ มหาบัณฑิต จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ นักศึกษาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 31.37 คณาจารย์จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.61 ผู้ปกครอง/ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 และผู้บริหาร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ ดำเนินการโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best 1997, 263)

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความสอดคล้อง/ความพร้อม อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความสอดคล้อง/ความพร้อม อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความสอดคล้อง/ความพร้อม อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความสอดคล้อง/ความพร้อม อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความสอดคล้อง/ความพร้อม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชาย พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ได้จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาจัดหมวดหมู่และลำดับ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะพรรณนาความ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ ของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบตามการประเมินเชิงระบบ: CIPPi Model รายละเอียดดังตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินหลักสูตรในภาพรวม

รายด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านบริบท	4.87	0.317	มากที่สุด
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	4.67	0.370	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการ	4.71	0.333	มากที่สุด
4. ด้านผลผลิต	3.63	0.408	มาก
5. ด้านผลกระทบ	4.58	0.157	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.57	0.514	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.514) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน โดยด้านบริบท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.317) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.333) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.370) และด้านผลกระทบ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.157) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.408) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบท

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความสอดคล้องกับปรัชญาของวิทยาลัย	4.94	0.243	มากที่สุด
2. ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย	4.88	0.332	มากที่สุด
3. ความสอดคล้องกับพันธกิจของวิทยาลัย	4.82	0.393	มากที่สุด
4. ความสอดคล้องกับเป้าหมายของวิทยาลัย	4.82	0.393	มากที่สุด
5. ความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย	4.88	0.332	มากที่สุด
6. ความสอดคล้องกับนโยบายตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.81	0.397	มากที่สุด
7. ความสอดคล้องกับนโยบายของสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย	4.88	0.330	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านบริบท	4.87	0.317	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.317) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาของวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.243) รองลงมาคือ หลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายของสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.330) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.332) และสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.332) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.397)

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
 พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชาย พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
 และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยนำเข้า

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. อาจารย์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.46	0.514	มาก
2. ความเหมาะสมของหมวดวิชาบังคับ 24 หน่วยกิต	4.95	0.243	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของหมวดวิชาเลือก 18 หน่วยกิต	4.65	0.618	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของหมวดวิชาการค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต	4.68	0.470	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านปัจจัยนำเข้า	4.67	0.370	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.370) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยความเหมาะสมของหมวดวิชาบังคับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.243) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของหมวดวิชาการค้นคว้าอิสระ ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.470) ความเหมาะสมของหมวดวิชาเลือก ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.618) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.514) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และ การสัมมนา	4.82	0.393	มากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4.71	0.470	มากที่สุด
3. เทคนิควิธีสอนและการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์	4.71	0.470	มากที่สุด
4. หลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา	4.65	0.493	มากที่สุด
5. กระบวนการในการกำกับดูแล และติดตามการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ	4.88	0.332	มากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
7. หลักเกณฑ์และ วิธีการวัดและประเมินผลการสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ	4.59	0.507	มากที่สุด
8. หลักเกณฑ์ การสอบวัดความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ ก่อนสำเร็จการศึกษา	4.65	0.493	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการ	4.71	0.333	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ด้านกระบวนการของหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.333) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยกระบวนการในการกำกับดูแล และติดตามการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.332) รองลงมาคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และการสัมมนา ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.393) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.470) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หลักเกณฑ์และ วิธีการวัดและประเมินผลการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.507)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลผลิต

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	3.65	0.702	มาก
2. ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ	3.57	0.712	มาก
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.47	0.514	ปานกลาง
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	3.71	0.562	มาก
5. ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและปฏิบัติงาน	3.71	0.588	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านผลผลิต	3.63	0.408	มาก

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชาย พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

จากตารางที่ 6 พบว่า ด้านผลิตผลของหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.408) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.562) รองลงมาคือ ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.588) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.702) และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.514)

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลกระทบ

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. วิทยาลัยแสงธรรมเป็นที่รู้จัก และยอมรับในสังคม	4.59	0.507	มากที่สุด
2. วิทยาลัยแสงธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้นำคริสตศาสนาของพระศาสนจักรคาทอลิก	4.53	0.514	มากที่สุด
3. วิทยาลัยแสงธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศ	4.82	0.393	มากที่สุด
4. บัณฑิตเป็นผู้นำและแบบอย่างในการดำเนินชีวิตตามแนวทางเทววิทยาด้านจริยธรรมแก่บุคคลรอบข้าง	4.53	0.514	มากที่สุด
5. บัณฑิตเป็นผู้เสริมสร้างความก้าวหน้าทางเทววิทยาจริยธรรมของคริสต์ศาสนจักรคาทอลิก สามารถบูรณาการกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและศาสตร์อื่นๆอย่างมีประสิทธิภาพ	4.41	0.507	มากที่สุด
6. บัณฑิตเป็นผู้เสริมสร้างสันติสุขในชุมชน ด้วยการเสวนาและศาสนสัมพันธ์	4.65	0.493	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านผลกระทบ	4.58	0.157	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านผลกระทบของหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.157) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยวิทยาลัยแสงธรรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.393) รองลงมาคือ บัณฑิตเป็นผู้เสริมสร้างสันติสุขในชุมชนด้วยการเสวนา

และศาสนสัมพันธ์ ($\bar{x}$ = 4.65, S.D. = 0.493) วิทยาลัยแสงธรรมเป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคม ($\bar{x}$ = 4.59, S.D. = 0.507) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บัณฑิตเป็นผู้นำและแบบอย่างในการดำเนินชีวิตตามแนวทางเทววิทยาด้านจริยธรรมแก่บุคคลรอบข้าง ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.514)

ตอนที่ 3 ความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จากการสอบถามความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสองกลุ่มคือ

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา
2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ได้แก่ มหาบัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต

จากการสอบถามพบว่า กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรในด้านปัจจัยนำเข้า ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายการ	กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1. ด้านบริบท (ไม่มี)	-
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	
2.1 ควรปรับปรุงเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน และปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจน และเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฯ โดยตรง (แยกรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อบวชเป็นบาทหลวงออกจากรายวิชาที่เป็นของหลักสูตรฯ)	อาจารย์/นักศึกษา/ มหาบัณฑิต
2.2 ควรปรับปรุงรายวิชาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันให้มากขึ้น	ผู้ใช้บัณฑิต
2.3 ควรรวมรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน	อาจารย์
2.4 ควรมีการผสมผสานรายวิชาที่จำเป็นระหว่างหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท	ผู้ใช้บัณฑิต
2.5 ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีเพื่อใช้ทางด้านศาสนา	ผู้ใช้บัณฑิต

ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชาय พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

รายการ	กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2.6 ควรเพิ่มเนื้อหา/รายวิชาเกี่ยวกับ สงครามและสันติภาพของประเพณี พระศาสนจักรคาทอลิก การใช้พระคัมภีร์สำหรับเทววิทยาจริยธรรม อำนาจสอนของพระศาสนจักรในด้านเทววิทยาจริยธรรม และ ความหลากหลายทางเพศ	อาจารย์
2.7 ควรปรับคุณสมบัติ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา และรายวิชาที่ต้องผ่านหรือสอบผ่าน ให้ลดลงเหลือเท่าที่จำเป็น	อาจารย์
2.8 ควรมีการให้ลงทะเบียนข้ามสถาบัน/โอนหน่วยกิตได้	อาจารย์
2.9 ควรเพิ่มจำนวน E-book และหนังสือด้านจริยศาสตร์ในหอสมุด	อาจารย์
3. ด้านกระบวนการ	
3.1 ควรมีการเสวนา (Dialogue) ระหว่างเทววิทยาจริยธรรมกับจริยธรรมของพุทธศาสนาและศาสนาอื่น	อาจารย์
3.2 ควรสร้างเวทีการวิพากษ์ (debate) ให้นักศึกษาได้เรียนรู้และสามารถใช้เหตุผลวิจารณ์ฐานในการโต้แย้ง ไม่ใช่ใช้ความจำอย่างเดียว	อาจารย์
3.3 ควรมีเวทีให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางด้านเทววิทยาต่อบุคคลภายนอก	ผู้ใช้บัณฑิต
3.4 ควรเน้นให้ผู้เรียนยึดมั่นในหลักการคำสอนของศาสนา ในขณะที่บริบทสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	อาจารย์
4. ด้านผลผลิต	
4.1 ควรพยายามทำให้นักศึกษา/มหาบัณฑิตได้เรียนรู้และเข้าใจถึง เป้าประสงค์หรือการศึกษา การมีความเชื่อที่มั่นคงในศาสนาคาทอลิก และเป็นความเชื่อที่ต้องเป็นชีวิตของตนจริงๆ มิใช้อยู่เพียงความรู้	ผู้ใช้บัณฑิต
4.2 ควรเน้นการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายสมถะ ในท่ามกลางสังคมวัตถุนิยม	ผู้ใช้บัณฑิต
4.3 ควรเน้นจุดยืนในการวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ และจุดยืนทางศีลธรรมจริยธรรม ไม่เอนเอียงตามกระแสของโลก	ผู้ใช้บัณฑิต
5. ด้านผลกระทบ	
5.1 การมีกิจกรรม การศึกษาทางด้านวิชาการต่างๆ ไปที่ต้องมีตามกฎกระทรวงฯ มาก ทำให้การฝึกฝน หรือการไตร่ตรองชีวิตที่จะต้องเป็น (บาทหลวง) อาจจะน้อยไป ทำให้ไม่ลงลึก หรือมีความเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างดี (การอุทิศตน) นั้นเกิดขึ้นลำบาก	ผู้ใช้บัณฑิต

5.2 การที่วิทยาลัยจะเป็นที่รู้จักอย่างกว้างจะต้องมาจากระบบการบริหารจัดการหลักสูตร และบัณฑิตที่เป็นผลผลิตของกระบวนการทั้งหมด ประสิทธิภาพทางความเชื่อศรัทธา คุณธรรมจริยธรรม วิชาการ และเจริญชีวิตจะต้องโดดเด่นอย่างมาก	ผู้ใช้บัณฑิต
5.3 บัณฑิตที่มี “วุฒิภาวะ” ย่อมส่งผลกระทบในเชิงบวกแก่บุคคล สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม จึงควรมีการอบรมบัณฑิตให้มี Comiction ในสิ่งที่ควรรู้และเชื่อจึงเป็นเรื่องสำคัญ	ผู้ใช้บัณฑิต
5.4 ควรมีเวทีให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางด้านเทววิทยาต่อบุคคล ภายนอก เพื่อให้มีการเผยแพร่ในวงกว้าง	ผู้ใช้บัณฑิต
5.5 วิทยาลัยแสงธรรมเป็นวิทยาลัยเฉพาะด้าน และไม่ใช่วิทยาลัยที่เปิดรับนักศึกษาทั่วไป จึงเป็นที่รู้จักน้อย บทบาททางสังคมไม่เด่นชัด แต่ในด้านการผลิตบัณฑิตถือว่าทำได้ดีมาก ได้คนที่มีคุณภาพและเป็นไปตามเอกลักษณ์ของวิทยาลัย	ผู้ใช้บัณฑิต

จากที่ตารางที่ 5 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นอาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรปรับปรุงเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน และปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจน และเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฯ โดยตรง ซึ่งควรแยกรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อจบเป็นบาทหลวงออกจากรายวิชาที่เป็นของหลักสูตร สำหรับกลุ่มที่เป็นอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรรวมรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน และควรเพิ่มเนื้อหา/รายวิชาเกี่ยวกับสงครามและสันติภาพของประเพณีพระศาสนจักรคาทอลิก การใช้พระคัมภีร์สำหรับเทววิทยาจริยธรรม อำนาจสอนของพระศาสนจักรในด้านเทววิทยาจริยธรรม และความหลากหลายทางเพศ และควรปรับคุณภาพ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา และรายวิชาที่ต้องผ่านหรือสอบผ่าน ให้ลดลงเหลือเท่าที่จำเป็น สำหรับกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุงรายวิชาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันให้มากขึ้น ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีเพื่อใช้ทางด้านศาสนา ควรมีการผสมผสานรายวิชาที่จำเป็นระหว่างหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

ด้านกระบวนการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นอาจารย์มีความคิดเห็นในเรื่องของวิธีการในการพัฒนานักศึกษาโดยการสร้างเวทีการวิภาค (debate) ให้นักศึกษาได้เรียนรู้และสามารถใช้เหตุผลวิจารณ์ญาณในการโต้แย้ง ไม่ใช่ใช้ความจำอย่างเดียว หรือการเสวนา (Dialogue) ระหว่าง

ออกัสติน สุกโย, ปีโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิชา ยพงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

เทววิทยาจริยธรรมกับจริยธรรมของพุทธศาสนาและศาสนาอื่น และควรสอนให้นักศึกษายึดมั่นมั่น
ในหลักการคำสอนของศาสนา ในขณะที่บริบทสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
สำหรับผู้ใช้นิติตให้มีความสำคัญในเรื่องของการมีเวทีให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางด้านเทววิทยา
ต่อบุคคลภายนอก

ด้านผลผลิต ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้ใช้นิติตมีความคิดเห็นว่า ให้นักศึกษา/มหาบัณฑิต
ได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเป้าประสงค์หรือการศึกษา การมีความเชื่อที่มั่นคงในศาสนาคาทอลิก ดำเนิน
ชีวิตที่เรียบง่ายสมถะ และมีจุดยืนในการวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ และจุดยืนทางศีลธรรมจริยธรรม
ไม่เอนเอียงตามกระแสของโลก

ด้านผลกระทบ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้ใช้นิติตให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักศึกษา
มีคุณวิภาวะ ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนหรือการไตร่ตรองชีวิตที่จะต้องเป็น (บาทหลวง) และ
มีความเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างดี (การอุทิศตน) บัณฑิตควรเป็นผู้มีความเชื่อศรัทธา คุณธรรม
จริยธรรม วิชาการ และการเจริญชีวิตที่โดดเด่นอย่างมาก และมีเวทีให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงาน
ทางด้านเทววิทยาต่อบุคคลภายนอก เพื่อให้มีการเผยแพร่ในวงกว้าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตให้ลดลง โดยการรวมเนื้อหารายวิชาที่ซ้ำซ้อน เกี่ยวข้อง
เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน หรือปรับเปลี่ยนรายวิชาใหม่ที่สำคัญจำเป็นในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ให้เป็นรายวิชาที่
เกี่ยวข้องกับหลักสูตรโดยตรง แยกรายวิชาสำหรับเรียนเพื่อจบเป็นบาทหลวงออกจากหลักสูตร
2. ควรปรับเนื้อหาให้ทันสมัย ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม
ภายนอกและคำสอนของพระศาสนจักรในปัจจุบัน และปรับคำอธิบายรายวิชาให้มีขอบเขตเนื้อหา
ที่ชัดเจน
3. ควรปรับลดคุณสมบัติ คุณวุฒิ รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน ให้เหลือเท่าที่จำเป็นต่อการ
เรียนในหลักสูตร
4. ควรปรับรายเอียดอื่นๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนด เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การเทียบโอน

5. ควรมีกระบวนการเรียนการสอนหรือแนวทางการส่งเสริมพัฒนาด้านทักษะทางปัญญาของนักศึกษาให้สูงมากขึ้นเนื่องจากผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (ผลการประเมิน $\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.514 ระดับปานกลาง)

6. ควรพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาด้านปัจจัยนำเข้าเกี่ยวกับอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (ผลการประเมิน $\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.514 ระดับมาก)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตรแต่ละฉบับ (ฉบับ พ.ศ. 2553, พ.ศ. 2556 และ พ.ศ. 2562)

เอกสารอ้างอิง

- กองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา. (2566, 13 กุมภาพันธ์). **คู่มือการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษาและการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา**. ฝ่ายวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://academic.rmutsv.ac.th/?p=995>
- คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.). (2565, 22 กรกฎาคม). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565**. <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/6943-2022-07-22>
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, ลุง วีระนาวัน และ ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2559). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(3), 489-506. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/73333>
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 4(22), 25-40. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28267>
- สภาพระสังฆราชคาทอลิกประเทศไทย. (2553). **แผนอภิบาลคริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย**. โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

ออกัสติน สุกียอ ปิโตโย, เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, นันทพล สุขสำราญ, แอนโทนี ลี คัค, สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์,
พิเชฐ แสงเทียน, ชาดิซาย พงษ์ศิริ, สมชัย พิทยาพงศ์พร, เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
และ ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

- Best, John W. (1997). **Research in Education (2 nd ed.)**. Prentice Hall Inc.
- Cronbach, Lee J. (1984). **Essentials of psychological Testing (4 th ed.)**. Harper & Row Publishers.
- Stufflebeam, Daniel L. (2003). **Evaluation Model**. Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D.L. (2003). **The CIPP Model for Evaluation**. In Kellaghan, T.,
Stufflebeam, D.L. (eds.), *International Handbook of Educational Evaluation*.
(pp. 31-62). Springer, Dordrecht. https://doi.org/10.1007/978-94-010-0309-4_4